Nuorten Osasto

SYKSY

Kirj. R—a.

Taas on suvi mennyt suloinen
Ja kellastuu vehreys nurmien.
Taas talven kylmät alkavat
ja vaivaa, huolta tuottavat.
Ihmislapset vaan huokaavat,
kun vääryyden vallat ohjaavat.

Niin..... sulle suvi koittiko,
se huolet sulta poistiko?
Nautitko suven sulosta
olitko vapahana huolista,
nauttien silloin luonnossa,
kun sen syli oli avoinna?

Et..... nauttinut et luonnosta
vaikka se sulle olsi kuuluva.
Se sua varten kukoistaa.
Tämä kauneuden runsas maa,
sulle luonto kuiskii, humajaa.....

Vaan sä raadat työssä ahertain,
saat siitä hiukan, hiukan vain.
Vaikka kaikki kuuluisi sinulle,
jää työsi heelmät toisille.
Miksi siihen tyydyt, tyydyt ain'
Ja järkeäsi et käytä vain.

Liitä kädet käteen veljien
ja luokse käy lipun punaisen.
Näät, se hulmuellen sua odottaa.
Se tietä sitä osoittaa,
voittoon meidät johdattaa.
On meillä varma taiston tie,
se kerran meidät onneen vie.

Nyt aika on meidän rynnistää,
Käy toimeen, nosta pystyyn pää.
sä tiedon asein taistele,
Ja toimes työsi harkitse.
Olet silloin valmiina,
kun taiston torvi on kuuluva.

MIES ILMAN MENNEISYYTTÄ

Kirj. Conan Doyle.

Suomennos.

(Jatkoa)

"Kyllä, aivan oikein", vastasi merimies vetäytyen taaksepäin Johnista, jonka silmät leimusivat villisti. Ja tällä hetkellä palasi Johnin muisto, ja hän näki selvästi elämänsä sellaisena kuin se oli ollut ja millainen se olisi voinut olla. Liian liikutettuna voidakseen edes huudahtaa tai itkeä, voi hän ainoastaan kiiruhtaa kotiinsa päin villisti ja päämäärättömästi; hän kiiruhti niin nopeasti kuin hänen vanhat jalkansa vain kantoivat, ikäänkuin, miesparka, olisi vielä voinut saada takaisin vierineet viisikymmentä vuotta. Horjuen ja hoiluen hän kiiruhti eteenpäin kunnes ikäänkuin kalvo tuli hänen silmiinsä ja käsiään levittäen hän huudahti: "Mary, Mary! Oi kadotettua elämääni!" Sitten hän kaatui tiedottomana katukivitykselle.

Se ankara mielenliikutus, joka oli häntä kohdannut ja sieluntuskat, jotka, hän oli kärsinyt, olisivat monelle saattaneet aiheuttaa kuumetaudin, mutta John oli liian vahvaluonteinen ja käytännöllinen antaakseen voimiensa vähetä silloin kuin hän niitä tarvitsi. Muutamassa päivässä oli hän myynyt suurimman osan omaisuudestaan ja matkusti New Yorkiin, josta hän lähti ensimäisellä höyrylaivalla Englantiin.

Yötä ja päivää meni hän edestakaisin pitkin laivan peräkantta, niin että karaistuneet merimiehetkin, jotka häntä alituisesti katselivat, rupesivat ihmettelemään kuinka ihminen voi tulla toimeen niin vähällä nukkumisella. Ainoastaan tämän jatkuvan ponnistuksen kautta saattoikin hän jännittää itsensä niin äärimmilleen, ettei hän joutunut täydelliseen epätoivon vimmaan, jonka muistinsa palautuminen kyllä olisi voinut aiheuttaa. Hän uskalsi tuskin kysyä itseltään, mikä tämän matkan tarkoitus oli. Mitä hän odottikaan? Olisikohan Mary vielä hengissä? Hänen täytyi olla jo hyvin vanha ihminen. Jospa hän vaan saisi edes nähdä hänet ja vuodattaa yhdessä hänen kanssaan kyyneleitä, olisi hän tyytyväinen. Hänen olisi ainoastaan saatava tietää, ettei hänen poissaolonsa ole ollut hänen syynsä, vaan on julma kohtalo saattanut heidät yhteiseen onnettomuuteen. Tupa oli hänen ja hänhän oli sanonut odottavansa siksi kuin saisi kuulla Johnista. Tyttöraukka ei ollut luullutkaan odotuksen tulevan sellaiseksi kuin se tuli.

Vihdoin tulivat Irlannin majakat näkyviin ja ne sivuutettiin. Land's End oli kuin sumu, joka leijailee veden päällä, ja suuri höyrylaiva kynteli aaltoja pitkin Cornish-rannikkoa, kunnes vihdoinkin saavuttiin Plymouth'in lahteen, johon laiva ankkuroitsi. John nousi sitten maihin päästyään junaan ja muutaman tunnin perästä oli hän vihdoinkin synnyinkaupungissaan, jonka hän oli köyhänä korkinleikkaajana jättänyt puoli vuosisataa sitten.

Mutta oliko se enää sama kaupunki? Jos ei nimeä olisi ollut asemalla ja hotelleissa, ei John olisi uskonut silmiään. Leveät, kivitetyt kadut raitiotielinjoineen eivät enää muistuttaneet niitä kapeita kujia, joita hän muisti siellä ennen olleen. Se paikka, johon asema oli rakennettu, oli nyt kaupungin keskus, mutta ennenaikaan oli se ollut kaukana kentällä. Kaikkialla haarautui rivi upeita huviloita katuineen ja puolikuunmuotoisine avoimine paikkoineen, jotka olivat kaikki hänelle vieraita. Suuret tavarasuojat ja pitkät puotirivit loistavine fafaadeineen näyttivät miten suuremmoisesti Brisport oli edistynyt rikkaudessa ja suuruudessa. Vasta sitten kuin John oli tullut High-kadulle, rupesi tuntumaan vähän kodikkaalta. Se oli kyllä paljon muuttunut, mutta muutamia rakennuksia, joka olivat säilyneet aivan ennallaan, voi kutenkin tuntea vanhastaan. Siellä oli paikkakin, missä Fairbairnin korkkitehdas oli sijainnut. Siinä oli nyt uusi, upea hotelli. Oli siellä vanha raatihuonekin vielä. John poikkesi tässä kohden sivulle ja lähti kulkemaan nopein askelin ja mieli yhä enemmän masentuen kohti sitä tuparivien paikkaa, jonka hän hyvin vielä muisti.

Hänen ei ollut vaikea löytää paikkaa. Meri oli ainakin muuttumaton ja sen avulla hän löysi paikan. Mutta missä ne majat nyt olivatkaan? Niiden tilalla oli mahtava puolikuunmuotoinen ryhmä kivitaloja, joiden mahtavat fafaadit tavoittelivat pilviä. John meni väsyneesti niiden palatsimaisten sisäänkäytävien ohi, ollen hyvin masentuneessa mielentilassa, miltei epätoivossa. Mutta äkkiä meni väristys läpi hänen ruumiinsa, heikuva toivo valtasi hänet, sillä vähän matkan päässä kivirakennuksissa näki hän pienen, valkoiseksi maalatun tuvan puuportteineen ja kyönnöskasveineen. Se näytti sopivan ympäristöönsä yhtä vähän kuin paalu tanssisaliin. Hän siristi silmiään ja katsoi uudelleen, mutta siellä se todellakin seisoi vinoine ruutuineen ja muiniuutimineen, aivan samanlaisena kaikkine pikkupiirteineenkin kuin silloinkin kun hän sen viimeksi näki. Ruskeat hiukset olivat harmaantuneet, kalastajakylät muuttuneet kaupungeiksi, mutta ahkerat kädet ja uskollinen sydän olivat säilyttäneet isoäidin tuvan muuttumattomana kulkijan ohjeeksi.

Ja nyt kun hän oli löytänyt tämän todellisen lepopaikan, täyttyi hänen mielensä enemmän kuin koskaan ennen ennakkoluuloilla ja hän tunsi itsensä kovin sairaaksi, niin että hänen oli pakko istua eräälle niistä rantapenkeistä, joita majan edustalla oli. Eräs vanha kalastaja istui toisessa päässä penkkiä poltellen mustaa savipiippuaan ja hän rupesi tarkastelemaan vierasta, jolla oli niin kalpeat kasvot ja surulliset silmät.

"Oletteko liikarasittanut itseänne", sanoi kalastaja. "Ei käy laatuun, että niin vanhat miehet kuin te ja minä unhoitamme vuotemme."

"Kiitos vaan, voin jo paremmin" vastasi John. "Voitteko sanoa minulle, ystäväni, miksikä tämä vanha rakennus seisoo tässä noiden hienojen kivitalojen vieressä."

"Kyllä", sanoi vanhus, työntäen sauvansa voimakkaasti maahan, "tämä tupa kuuluu Englannin itsepäisimmälle naiselle. Sille naiselle, uskokaa minua tai ei, on tarjottu kymmonen kertaa asuntonsa oikea hinta, mutta ei hän sittenkään halua luopua siitä. On luvattu myös muuttaa se kivi kiveltä johonkin sopivampaan paikkaan ja lisäksi antaa hänelle vielä melkoinen summa korvaukseksi mutta, jumala paratkoon, hän ei edes halua kuulla puhuttavankaan sellaisesta.

"Miksikä ei hän lähde?" kysyi John.

"Se se onkin merkillisintä asiassa. Se johtuu varmaankin erehdyksestä. Asia oli niin että hänen mielitiettynsä matkusti pois, kun minä vielä olin nuori, ja hän on saanut päähänsä sen, että hän tulee vielä takaisin ja jos ei tupa seiso siinä, missä se hänen lähtiessään oli, ei hän tiedä mistä hakea sitä. Sitäpaitsi olisi mies, jos hän eläisikin, niin vanha kuin tekin, mutta epäilemättä hän on jo aikoja sitten kuollut. Heidän välinsä mielestäni pitäisi olla selvä, sillä miehen on täytynyt olla lurjus, kun on voinut jättää hänet."

"Jättikö hän todellakin tytön?"

"Kyllä — matkusti Yhdysvaltoihin eikä lähettänyt tytölle riviäkään jäähyväiksi. Se oli todellakin häpeä, sillä tyttö on surrut hänen tähtensä aina siitä asti. Luulenkin, että viidenkymmenen vuoden itku on tehnyt hänet sokeaksi." (Jatk.)

BERKELEY, CALIF.

Täpösen täyteen oli haali kertynyt yleisöä lokak. 31 p. vaudeville iltamiin. Ohjelmaa oli runsaasti ja monipuolista, pitäen yleisön hilpeällä tuulella koko illan. Ja vakuuttipa jotkut, että olivat ensimmäiset vaudevilleiltamat mitä Berkeleyssä on vielä tähän mennessä ollut. Oli jo joku peljännyt että näytelmäseura ammenti itsensä tyhjäksi niin, että ei ole mitä esille tuoda toisella kertaa. Vaan tämä oli vasta alkua, joten tulevaisuudessa saamme odottaa entistä parempaa.

Tämän kuun 13 päivä tekee Berkeleyn näytelmäseura vierailumatkan Friscon puolelle esittäen siellä näytelmän "Ennakkoluuloja vastaan". Sama näytelmä esitetään Toverituvalla 14 päivänä. Näytelmän nimestä päättäen voisi luulla sitä vakavaksikin, jos oikein juriittisesti rupeisi sitä ajattelemaan. — Niin ei kuitenkaan ole. "Ennakkoluuloja vastaan" on, sanoisinko, oikea helmi huvinäytelmistä, jommoista harvoin näkee. — Se on alusta loppuun täynnä huumoria. Siinä on yllatys toisensa jälkeen niin, että ei kunnolleen ehdi pyyhkiä naurun kyyneliä silmistään, kun jo saa nauraa entistä makeammin. Ajatelkaa nyt kun yksi henkilö ovelalla esiintymistaidollaan esiintyy seitsemänä eri persoonana, mikä sekamelska siitä on seurauksena. Joten loput joutuvat niin ymmälle, etä tuskin tuntevat omaa itseään.

En tahdo tehdä pitemmästi selkoa sen sisällöstä, parempi kun tulette joukolla katsomaan. Iltama alkaa kello 7 illalla.

Navakkaan väittelyyn oli joutunut muuan toveri tässä eräänä iltana porvaripuolueen äänten kalastajan kanssa. — Mies oli suurella melulla kehuskellut nykyisiä oikeuslaitoksia, vaan kun tämä toveri oli tehnyt puhujalle muutamia kysymyksiä, että kuinkas se on ymmärrettävissä, että syyttömät kansan edustajat, kuten Debs ja monet muut, saavat istua vankilassa sen tähden, että ovat käyttäneet perustuslain heille **takaamaa** sanan vapautta hyväkseen, oli puhuja kimpaantunut pahan päiväiseksi. — Leimaten kysymysten tekijän anarkistiksi. Ja olipa suositellut Debsille papin virkaa, että hänestä ei ole politiikoksi. — Ja selvästi huomauttaen toverille, että vankilassa on vielä tilaa, jos ei hän poistu häiritsemästä puhujaa. — Ja ajan vähyyden tähden ja muutenkin turvallisuuden vuoksi, näki toveri parhaaksi lähteä matkoihinsa, puhujan puidessa nyrkkiä hänen jälkeensä. — Samanlaisia "sanan vapauden" edustajia ovat aina olleet porvariston ehdokkaat ja heidän kannattajansa. Niin kauan kuin kansa tietämättömänä hyväksyy heidän nykemisteoriansa, niin kauan he lavertelevat kauniita lupauksia, vaan jos joku menee penkomaan heidän ansiolouetteloaan, ja tarkistamaan, mitä he todella ovat tehneet työläisten eduksi, suuttuvat he ja ovat valmiit parjaamaan. — Pian se nähdään, missä määrin on tämän maan työväestö oppinut tuntemaan luokka-asemaansa viime vuosien koettelemuksissa. Josko he tuntevat oman luokkansa, vai yhäkö he vielä edelleenkin rypevät porvariston saastuttamassa vanavedessä. —

Lasten sunnuntaikoulu on jo hyvällä alulla ja jos ei ennen niin joulun aikaan saamme jo kuulla heitä jotain ohjelmaa. — Lasten sunnuntaikoulun yhteydessä toimii myös lasten voimisteluseura ja lasten soittokunta, joten lasten opettaminen on järjestetty niin monipuoliseksi kuin suinkin mahdollista. Muistakaa siis vanhemmat lähettää lapsenne Sunnuntaikouluun.

Niin, viime kirjeessäni tulin maininneeksi siitä Ukkojen perustamasta salaseurasta. — Asia ei siti ollut kaan niin vaarallista laatua, kun se ensin näytti. Ukoilla on ollut syytä olla salaperäisen näköisiä, — sain sen salaisuuden tietää, ja tietää siitä jo muutkin, se salaisuus tuli ilmi Ukkojen juhlajulistuksessa. Ukoilla kunon nähkääs tulossa suuren suuret juhlat ja oikein viisipäiväiset. Alkaen t. k. 24 p. iltana. 26 päivän he ovat julistaneet lepopäiväksi. — Ja 27 ja 28 p. juhlia jatkuu. Ukot ovat ihmisellisiä, he eivät tahdo uuvuttaa ketään juhlillaan, ja sen tähden antavat he meille oikein laillisen lepopäivän juhliensa yhteydessä. — Kuten jo juhlajulistuksen kansikuvista näette, ovat ukot asettaneet lapset etutilaile. Siilä ukot tietävät, että tulevaisuus on nousevan polven. — Ja sentähden tulemme antamaan Ukkojen juhliile rajattoman kannatuksemme, sitten kuin ne tulevat.

H.....ja.....o.

NAISTEN OSUUSKOTI
SAN FRANCISCO, CAL.
3627—16th St.
Telefooni: Market 3958
SAN FRANCISCO

SÄKENIÄ

Tilatkaa nyt, ettei enään unohdu. Säkeniä on yleisesti arvokkuudeltaan tunnustettu tarkoitustaan vastaavaksi julkaisuksi. Ainoa laatuaan. Mielenkiintoisia tietoja Venäjältä. Hinta $2.00 vuosi.

RAIVAAJA,
Box 468, Fitchburg, Mass.